

'Geboeid door Passie' **Een week uit het leven van een neurochirurg**

'Geboeid door Passie' is een kijkboek. Een snapshot van een periode. Je ziet een neurochirurg aan het werk, maar vooral alles en iedereen die dit werk mogelijk maakt. Dit boek is een fotoboek, een fotoboek over werken en daardoor maar een momentopname van een periode. Een periode in de tijd die gekenmerkt wordt door 'waarden en werk'. Ik heb thuis, en later op school, geleerd dat goed studeren en je best doen noodzakelijk zijn om het best mogelijke diploma te halen, wat dan op zijn beurt garant stond voor een goede job.

In de jaren '60 - '80 was dit niet alleen de aanbevolen weg tot zelfverwezenlijking, maar ook tot zelfontplooiing en -ontwikkeling. Werken werd toen niet langer beschouwd als een last of als een slaafse bezigheid, maar als het middel bij uitstek om ook materieel een gigantische sprong voorwaarts te maken. Zo betraden we de wereld van de meritocratie, waarin verdienste en verdienen belangrijker werden dan je afkomst.

Dit kijkboek is getuige van het resultaat van deze tijdsgeest. Je ziet en voelt bijna de gedrevenheid van een man en zijn team die 7 dagen op 7 met hun werk bezig zijn. Soms 14 uur per dag. Het lijkt bijna op een roes, een verliefdheid, een passie die blind maakt voor alles wat niet met de job te maken heeft. Een passie die boeit, maar weinig ruimte laat voor andere dingen. Waar is er hier nog plaats voor genieten en geluk?

Genieten en geluk zijn nieuwe waarden, die wellicht als tegengewicht moeten dienen voor de excessen waartoe de meritocratie heeft geleid.

Met mijn team ben ik lang op zoek geweest naar een goede omschrijving van geluk en hoe geluk en werk konden samengaan. Uiteindelijk was de oplossing simpel. Het ene sluit het andere niet uit, en wel integendeel.

Wat is geluk? Deze vraag lijkt zeer moeilijk te beantwoorden. Wat is dan het tegenovergestelde van geluk? Verdriet? Nee. Net zoals liefde en haat twee kanten van dezelfde medaille zijn, zo geldt dat ook voor geluk en verdriet. Het tegenovergestelde van liefde is onverschilligheid en het tegenovergestelde van geluk is - en nu komt het - verveling. Opwinding is een praktisch synoniem van geluk en dat is precies wat je zou moeten nastreven in je werk en daarbuiten.

Laten we zeggen dat werken, en zeker gepassioneerd werken, zorgt voor de nodige opwinding en dus gelukkig maakt. Werk, zinnig en interessant werk, zorgt dus niet alleen voor zelfontplooiing, maar maakt je materiële verlangens realiseerbaar en maakt zelfs gelukkig. Het is weinig mensen gegeven gelukkig te zijn zonder te werken; je moet al bijzonder getalenteerd zijn om, zonder werk, gedurende het grootste gedeelte van je leven een passie te koesteren, die je gelukkig maakt.

Wellicht heeft de tijdsgeest van de jaren '60 - '80 geleid tot excessen wat werken betreft en komen we stilaan in een nieuw tijdperk, waar werken gewoon hoort bij het leven, maar naast vele andere dingen die het leven te bieden heeft.

Toch wil dit boek een pleidooi zijn voor werk. Een werkzaam bestaan bevordert op een vanzelfsprekende manier de maatschappelijke aanvaarding. Het staat buiten kijf dat de sociale bescherming, die een beschavingsopdracht is, langzaam de betrokkenen steeds meer in een gesubsidieerd isolement heeft gedrongen. Onze

verzorgingsstaat heeft te veel mensen in een afhankelijke positie verstrikt en is zo een blokkade geworden voor sociale stijging.

Artsen in het algemeen en de NGO “Dokters van de Wereld” in het bijzonder hebben de maatschappelijke plicht om medisch zorg te dragen voor deze afhankelijke naasten, maar kunnen niet genoeg pleiten voor een maatschappelijke integratie, die de belangrijkste parameter blijkt voor een gezonder leven.

Er staan ons woelige tijden te wachten. Dit zorgt bij velen voor angst. Angst voor de toekomst. Angst is echter een slechte gids. In de jaren '30 van de vorige eeuw zei de Amerikaanse president Franklin Roosevelt het zo: “We have to fear but fear itself”. Woelige tijden doen ons nadenken over de essentie. Dit begint in de gezinnen. Opvoeding is een investering in menselijk vermogen.

De scholen moeten dit vermogen verder helpen ontwikkelen tot een voor de maatschappij zinvolle job. Zinvol werk is dan ook de beste buffer tegen wat komen gaat.

Laat dit boek een bescheiden bijdrage zijn voor een betere toekomst

Dr. Erik Van de Kelft

www.neuro-chirurgie.org